

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja sandomierska**

Rękopis Biblioteki Kórnickiej sygn. 801, k. 170r–170v

Edycja krytyczna: Maciej Mikuła

Conclusio

<Conclusio ^a> Iste^b liber finitus et de Teutunico translatus in Latinum per Conradum scriptorem, notarium quondam Sandomiriensem ac civis dicte civitatis, ad petitionem viri famosi, domini Nicolai dicti de Paczonow, civis supradicte civitatis, qui fuit causa movens, in cuius nomine est inchoatus. In eiusdem vero nomine est finitus, cui laus et gloria per infinita seculorum secula, Amen.

Idem^c vero Conradus suppliciter exhortatur diligenter quemlibet lectorem petens, ut cum in hoc libro ipsum legere contingerit, quidquid ibi displicencie fuerint, ut hoc non inputet sue ruditati. Cum tamen [k. 170v] per^d inperatores ac cesares idem liber sit constitutus licet compendiose, ut [per] Constantinum, Iustinianum ac Karolum confirmatus. Ad eorum petitionibus per sanctos patres Apostolicos sit sancctus, ac sub anatemate prohibetur, ne quis augmentando vel minuendo eundem librum in aliqua sua distinctione vel diffinitione transponere, aut transmutare aliquatenus presummat, sed ipsum in suo vigore inviolabili permittere permanere [s]. Cum etiam per falsam gramaticam mortale peccatum non committatur, et ideo, si minus rethorice aliquid in eodem opusculo repertum fuerit, hoc peto non nimium ponderari, nec michi propter hoc improperei etcetera.

Iste liber completus est in Solecz in die Cecilie virginis sub anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo quinto P. S. de Oppatow etc.

^a na prawym marginesie ręką komentatora; ^b ozdobny inicjał wysokości dwóch wersów; ^c ozdobny inicjał wysokości trzech wersów; ^d ozdobne p

[hasła: Konrad z Sandomierza, Mikołaj z Cieszyna, Mikołaj z Pacanowa, pisarz, Konstantyn Wielki, Justynian Wielki, Karol Wielki, apostoł]